

Marius Holtzes studentertale

Taler

Marius Holtze
Student fra Høje-Taastrup
Gymnasium.

- 1 Kære medstudenter, lærer, personale, ledelse og familier.

5 For mange af os, der sidder her, har det krævet blod, sved og tåre at nå frem til ceremonien i dag.

Jeg snakker ikke kun om den energi, der er blevet lagt i den sidste måned med eksaminer - men alle de "kampe", der har skulle overvindes de sidste to eller tre år.

- 10 Og så er der selvfølgelig også nogen af jer, der bare er mødt op for at tage del i fejringen...

Nogle af os er kommet op i vores yndlingsfag.

Nogle af os er kommet op i et hadefag.

- 15 Nogle af os har sågar været oppe i samtlige fag.

Selvom nogle af os har været mere eller mindre heldige det sidste stykke tid
Tror jeg, at det er de færreste, der ikke på et eller andet tidspunkt har skulle overkomme en eller anden udfordring.

20

Jeg har haft den særlige "udfordring", at skulle forberede og holde årets elevtale.
Et ansvar jeg ikke tager for givet og en opgave jeg er gået til med fløjlshandskerne på.

- 25 Under forberedelsen til min tale har jeg gennemgået et helt arkiv af tidligere elevtaler. Hvis en af jer derude sidder med drømmen om at holde en dimissionstale, så lyt lige ekstra godt efter nu.

Det første jeg bemærkede, var at taleren næsten altid starter ud med at sige sit

fulde navn og klasse

Selvom jeg sagtens kunne begynde talen med

35 Hej jeg hedder Marius Buch Holtze, jeg har gået i 3s

Så tror jeg ikke, at det at man er mødt op for at høre til sin dimission. Det er i øvrigt også en virkelig kedelig måde at starte en tale på.

40 Og derfor blev jeg også glad for at se at alle talerne også altid indeholdt et vigtigt budskab. Ikke nødvendigvis et budskab om at ændre hele samfundet, men hvordan man skal bruge de oplevelser man har fået gennem sin gymnasietid i sit videre liv

45 Og så alligevel, for et gymnasium er som sit eget lille samfund.

Vi bliver forsynet af en kantine.

Vi har fælles erindringer, der kunne fremstå som historiske øjeblikke.

Vi har naboer til alle sider - og selvom vi kan drive hinanden til vanvid engang imellem, som med alle andre gode naboer - så skal vi alligevel finde frem en

50 fælles løsning, fordi vi er i dét sammen.

Forfatteren Sara Rahmeh lykkedes med at skildre hendes lokalsamfund i debutromanen "Betonhjerter", hvor man fik indblik i naboerne, stridighederne, de lokale klubber og de fælles erindringer.

55 Hun havde næsten tre hundrede sider til det.

Derfor er det også et fuldstændigt urimeligt krav at skulle rumme samtlige af de historier, der findes på det her sted, i en enkelt tale.

60 Heldigvis lever historierne videre på mange andre måder. Hvis ikke i medierne, så i de fortællinger man fortæller videre på sit fremtidige uddannelsessted og sit fremtidige job.

Lige netop i medierne bliver der i øjeblikket snakket meget om, hvad der har
65 gjort Danmark til et foregangsland.

Nogen siger, at det er på grund af kristendom

Nogen siger, at det er på grund af mælk

70 Jeg mangler stadig, at høre nogen sige, at det er på grund af vejret

Man forsøger at forklare sig væk fra det eneste rigtige svar, der er.

Vi er blevet et foregangsland fordi, at vi har turde vægte dannelsen højt.

75

For blot nogle få generationer siden var det ikke alle, der kom på gymnasiet, og hvis man går endnu længere tilbage, var der slet ikke noget, der hed “gymnasium” i Danmark.

80 Det har jeg i øvrigt lært om i historie...

Vi har turde kaste penge efter uddannelse og det er en investering, der har givet et stort afkast.

(Hurtig overgang og op i tempo)

85 Med huen på hovedet kan man med sin viden om græske stolper

- sin teore-ti-ske forståelse for andengradsligninger

- og sit kendskab til fotosyntese og respiration, kæmpe sig frem til det job man gerne vil have – den uddannelse man godt kunne tænke sig – og den fremtid man ønsker at skabe for sig selv og sine omgivelser.

90

(Tempo ned igen)

Dannelse er ikke kun noget, der kommer udefra. Dannelse stammer først og fremmest fra én selv og hvordan man vælger at bearbejde sine oplevelser,

95

hvordan man indgår i relationer,
hvordan man benytter sig af sin viden
og hvordan man vælger at møde verden.

100 Vi skal tage de kampe op, som vi vil møde i fremtiden, og huske på et enkelt ord, der kan få hvilken som helst af os meget langt: Indstilling

Indstilling, indstilling, indstilling

105 Dybest set er der ikke noget, der er hverken godt eller dårligt, men man kan tænke sig frem til, at det er.

110 Jeg har en god ven, der hedder Halfdan (eller han hedder ikke Halfdan, men det kalder vi ham bare lige her).

Han havde en svær skolegang, blev mobbet af sine skolekammerater og følte ikke at han kunne leve op til sine forældres forventninger.

115 Det vigtigste han blev ved og ved med at fortælle sig selv var, at han skulle blive ved med at fortsætte derudaf
på trods af modstanden
Faktisk skulle han bruge modstanden som en styrke til at trække ham fremad.
Og at han en dag ville blive belønnet...

120 Desværre fik han aldrig højt nok snit til at komme ind på gymnasiet og dermed aldrig den ekstra chance.

Derfor skal vi prise os selv lykkelige for at vi har overstået studentereksamen og
125 nu har et adgangsbevis til et hav af forskellige uddannelser.

Indstilling kan få én langt, men ikke altid langt nok.

Man skal tage livet som det er, købe det på sine egne præmisser, og hvis man
130 kæmper længe nok vil man en dag komme derhen, hvor alting er nemt og ingen bliver glemt

For at citerer en meget klog person, Cady Haren fra filmen Mean Girls fra 2004,
"Det eneste du kan gøre i livet er at løse problemet, der er foran dig"
135

Tak for ordet Kære medstudenter, lærer, personale, ledelse og familier.

For mange af os, der sidder her. har det krævet blod, sved og tåre at nå frem til
140 ceremonien i dag.

Jeg snakker ikke kun om den energi, der er blevet lagt i den sidste måned med eksaminer - men alle de "kampe", der har skulle overvindes de sidste to eller tre år.

145 Og så er der selvfølgelig også nogen af jer, der bare er mødt op for at tage del i fejringen...

Nogle af os er kommet op i vores yndlingsfag.

150 Nogle af os er kommet op i et hadefag.

Nogle af os har sågar været oppe i samtlige fag.

Selvom nogle af os har været mere eller mindre heldige det sidste stykke tid

Tror jeg, at det er de færreste, der ikke på et eller andet tidspunkt har skulle

155 overkomme en eller anden udfordring.

Jeg har haft den særlige “udfordring”, at skulle forberede og holde årets elevtale.

Et ansvar jeg ikke tager for givet og en opgave jeg er gået til med fløjlshandskerne på.

160

Under forberedelsen til min tale har jeg gennemgået et helt arkiv af tidligere elevtaler. Hvis en af jer derude sidder med drømmen om at holde en dimissionstale, så lyt lige ekstra godt efter nu.

165 Det første jeg bemærkede, var at taleren næsten altid starter ud med at sige sit fulde navn og klasse

Selvom jeg sagtens kunne begynde talen med

170 Hej jeg hedder Marius Buch Holtze, jeg har gået i 3s

Så tror jeg ikke, at det at man er mødt op for at høre til sin dimission. Det er i øvrigt også en virkelig kedelig måde at starte en tale på.

175 Og derfor blev jeg også glad for at se at alle talerne også altid indeholdt et vigtigt budskab. Ikke nødvendigvis et budskab om at ændre hele samfundet, men hvordan man skal bruge de oplevelser man har fået gennem sin gymnasietid i sit videre liv

180 Og så alligevel, for et gymnasium er som sit eget lille samfund.

Vi bliver forsynet af en kantine.

Vi har fælles erindringer, der kunne fremstå som historiske øjeblikke.

Vi har naboer til alle sider - og selvom vi kan drive hinanden til vanvid engang imellem, som med alle andre gode naboer - så skal vi alligevel finde frem en

185 fælles løsning, fordi vi er i dét sammen.

Forfatteren Sara Rahmeh lykkedes med at skildre hendes lokalsamfund i debutromanen "Betonhjerter", hvor man fik indblik i naboerne, stridighederne, de lokale klubber og de fælles erindringer.
Hun havde næsten tre hundrede sider til det.

Derfor er det også et fuldstændigt urimeligt krav at skulle rumme samtlige af de historier, der findes på det her sted, i en enkelt tale.

Heldigvis lever historierne videre på mange andre måder. Hvis ikke i medierne, så i de fortællinger man fortæller videre på sit fremtidige uddannelsessted og sit fremtidige job.

Lige netop i medierne bliver der i øjeblikket snakket meget om, hvad der har gjort Danmark til et foregangsland.

Nogen siger, at det er på grund af kristendom
Nogen siger, at det er på grund af mælk
Jeg mangler stadig, at høre nogen sige, at det er på grund af vejret

Man forsøger at forklare sig væk fra det eneste rigtige svar, der er.

Vi er blevet et foregangsland fordi, at vi har turde vægte dannelsen højt.

For blot nogle få generationer siden var det ikke alle, der kom på gymnasiet, og hvis man går endnu længere tilbage, var der slet ikke noget, der hed "gymnasium" i Danmark.

Det har jeg i øvrigt lært om i historie...

Vi har turde kaste penge efter uddannelse og det er en investering, der har givet et stort afkast.

(Hurtig overgang og op i tempo)

Med huen på hovedet kan man med sin viden om græske stolper
- sin teoreti-ske forståelse for andengrads ligninger
- og sit kendskab til fotosyntese og respiration, kæmpe sig frem til det job man gerne vil have – den uddannelse man godt kunne tænke sig – og den fremtid man ønsker at skabe for sig selv og sine omgivelser.

(Tempo ned igen)

230 Dannelse er ikke kun noget, der kommer udefra. Dannelse stammer først og fremmest fra én selv og hvordan man vælger at bearbejde sine oplevelser,

hvordan man indgår i relationer,
hvordan man benytter sig af sin viden
og hvordan man vælger at møde verden.

235

Vi skal tage de kampe op, som vi vil møde i fremtiden, og huske på et enkelt ord, der kan få hvilken som helst af os meget langt: Indstilling

Indstilling, indstilling, indstilling

240

Dybest set er der ikke noget, der er hverken godt eller dårligt, men man kan tænke sig frem til, at det er.

245 Jeg har en god ven, der hedder Halfdan (eller han hedder ikke Halfdan, men det kalder vi ham bare lige her).

Han havde en svær skolegang, blev mobbet af sine skolekammerater og følte ikke at han kunne leve op til sine forældres forventninger.

250 Det vigtigste han blev ved og ved med at fortælle sig selv var, at han skulle blive ved med at fortsætte derudaf
på trods af modstanden
Faktisk skulle han bruge modstanden som en styrke til at trække ham fremad.
Og at han en dag ville blive belønnet...

255

Desværre fik han aldrig højt nok snit til at komme ind på gymnasiet og dermed aldrig den ekstra chance.

260 Derfor skal vi prise os selv lykkelige for at vi har overstået studentereksamen og nu har et adgangsbevis til et hav af forskellige uddannelser.

Indstilling kan få én langt, men ikke altid langt nok.

265 Man skal tage livet som det er, købe det på sine egne præmisser, og hvis man
kæmper længe nok vil man en dag komme derhen, hvor alting er nemt og ingen
bliver glemt

For at citerer en meget klog person, Cady Haren fra filmen Mean Girls fra 2004,
270 “Det eneste du kan gøre i livet er at løse problemet, der er foran dig”

Tak for ordet

Tags

275 Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/marius-holtzes-studentertale-2026>

280

285

290

295

300